

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119341845
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119341845.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú G. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov - matky O. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., D. X, t. č. bytom K. R., T. X, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Lion Law Partners s. r. o., so sídlom Komenského 14A, Banská Bystrica, IČO: 36 862 461 a otca Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., D. X, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/181/2019-29 zo dňa 12. 08. 2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil otcovi maloletej povinnosť dočasne prispievať na maloletú G. K., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 95,- € mesačne (výrok I.), **p o t v r d z u j e**.

II. Vo zvyšku **z o s t á v a** uznesenie okresného súdu nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd uložil povinnosť otcovi mal. G. K., nar. XX. A. XXXX dočasne prispievať na výživu dieťaťa výživným v sume 95,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a to počnúc dňom doručenia tohto uznesenia. Súčasne v poradí druhým výrokom vo zvyšku návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a uložil jej povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, ktorého účastníkmi konania budú maloletá zastúpená opatrovníkom, matka a otec.

2. Okresný súd konal o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby okresný súd zveril mal. G. dočasne do jej osobnej starostlivosti, upravil styk otca s maloletou a uložil mu povinnosť prispievať dočasne na výživu dieťaťa sumou 200,- € mesačne vždy do XX. dňa v mesiaci vopred. Svoj návrh matka odôvodnila tým, že sa s maloletou po vyvrcholení nezhôd medzi manželmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti s vedomím a súhlasom otca začiatkom júna 2019 do K. R.. Maloletá je prihlásená do 1. ročníka Základnej školy s materskou školou A. C. v C. C. s nástupom od 02. 09. 2019.

3. Okresný súd posúdil návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že je dôvodný, avšak len čiastočne. V časti návrhu matky na dočasné zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti súd návrh zamietol, nakoľko podľa okresného súdu matka neosvedčila potrebu bezodkladnej a naliehavej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Okresný súd zdôraznil, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 367 CMP predstavuje faktické opatrenie smerujúce k zabezpečeniu riadnej starostlivosti o maloleté dieťa a to v takom prípade, ak dieťaťu nie je poskytovaná riadna starostlivosť a sú dané odôvodnené potreby, aby starostlivosť o dieťa prevzala iná osoba, ktorá je spôsobilá riadnu starostlivosť dieťaťu poskytnúť. V danom prípade však starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje osobne matka, ktorá sa s ňou odsťahovala zo spoločnej domácnosti. Maloletej je teda

poskytovaná starostlivosť zo strany oprávnenej a povinnej osoby, preto dočasné zverenie by sa tak minulo svojmu účinku, keďže by konštatovalo len už existujúci právny stav. Iné dôvody, na základe ktorých by bolo osvedčené porušenie práv maloletej, neboli zistené a obavy matky z osoby otca, jeho zmena postojov v otázke starostlivosti o maloletú, či prípadná nemožnosť dosiahnutia dohody, nie je taktiež dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko konfliktné prostredie, či nezhody medzi rodičmi sami o sebe nezakladajú naliehavú potrebu pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, pokiaľ nedochádza v uvedenom prostredí k ohrozeniu osobnej starostlivosti o dieťa. Uvedené však z návrhu nevyplýva, nakoľko maloletá má v domácnosti matky vytvorené primerané podmienky nevyhnutné pre poskytovanie starostlivosti do rozhodnutia súdu vo veci samej.

4. Okresný súd zároveň nevyhovел návrhu matky, aby súd dočasne upravil styk otca s dieťaťom, nakoľko sama matka v návrhu uvádza, že otcovi v styku brániť nemieni a maloletá má taktiež podľa vyjadrenia matky k otcovi vytvorený kladný vzťah. Nebola tak osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, ktorá by vyžadovala okamžitý zásah súdu.

5. Návrh matky, aby otec prispieval na výživu maloletej, však súd považoval v tomto rozsahu za dôvodný a aplikoval ust. § 366 CMP. Podmienkou pre uloženie povinnosti prispievať na výživu maloletého dieťaťa je podľa okresného súdu skutočnosť, že rodičia dieťaťa spolu nežijú a netvorí spoločnú domácnosť. V predmetnej veci sa matka domáhala, aby otec dočasne prispieval na výživu maloletej sumou 200,- € mesačne. Okresný súd z tvrdení matky zistil, že táto dosahuje príjem vo výške 520,- € brutto a otec matke na výživu maloletej pravidelne neprispieva, v dôsledku čoho medzi účastníkmi konania nastal neúnosný právny stav, kedy matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú (in natura) a zároveň zjavne peňažne vynakladá náklady spojené so zabezpečením jej potrieb. Uvedený neistý právny stav je preto potrebné podľa okresného súdu napraviť prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého je otec povinný prispievať na výživu maloletej len v nevyhnutnej miere, a to do rozhodnutia súdu vo veci samej. O výške vyživovacej povinnosti v nevyhnutnej miere súd rozhodol s prihliadnutím na Opatrenie Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR č. 183/2019 Z. z., v zmysle ktorého ide o sumu, ktorá predstavuje životné minimum na nezaopatrené a nepľnoleté dieťa, na ktoré má maloletá nárok. Začiatok plnenia vyživovacej povinnosti v určenej sume súd určil počnúc dňom doručenia tohto uznesenia. Zároveň uložil matke povinnosť podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

6. Proti tomuto uzneseniu, a to konkrétne výroku, ktorým bola uložená povinnosť dočasne prispievať na výživu mal. G. výživným vo výške 95,- € mesačne, podal odvolanie otec dieťaťa. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil tak, že návrh matky zamietne. Má za to, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Zdôraznil, že matka vo svojom návrhu uvádza nepravdivé a zavádzajúce informácie, nakoľko v mesiaci jún 2019 zabezpečoval počas celého mesiaca starostlivosť o maloletú dcéru. Poprel, že by matka s maloletou opustili spoločnú domácnosť začiatkom júna 2019, nakoľko až koncom mesiaca júl 2019 sa dozvedel, že matka sa odmieta s dieťaťom vrátiť do XX. a naďalej viesť s ním spoločnú domácnosť. V čase od 10. 08. do 17. 08. 2019 trávili prázdniny s maloletou na dovolenke v horách jeho rodičia a následne v čase od 22. 08. 2019 do 24. 08. 2019 trávil s dcérou spoločný čas. Pokiaľ matka zotrvala v spoločnej domácnosti spolu s maloletou, zabezpečoval minimálne dvakrát do mesiaca veľký rodinný nákup, hradil náklady spojené s bývaním rodiny v S. na D. ulici č. 3, ktoré hradí i v súčasnej dobe a poukázal na to, že príležitostne maloletej uhrádzal i oblečenie, obuv a veci pre ňu potrebné, napr. 28. 03. 2019, 05. 06. 2019. Na zabezpečenie nákladov maloletej v Chorvátsku poslal na účet matky dňa 29. júla 2019 sumu 150,- €. Zdôraznil, že počas celého obdobia spoluzitia väčšinu nákladov v domácnosti a maloletej uhrádzal on. Matka disponovala svojim príjmom výlučne sama a pokiaľ prejavila záujem, posielal ďalšie peniaze na jej účet.

7. Otec v odvolaní doplnil, že keďže v auguste 2019 už bolo zrejmé, že sa matka nechce vrátiť, starostlivosť o maloletú v mesiaci august si podelili tak, že od 7. 08. 2019 do 17. 08. 2019 zabezpečoval starostlivosť o maloletú on s jeho rodičmi ako aj v čase od 22. 08. do 26. 08. 2019. V mesiaci august tak zabezpečoval starostlivosť o maloleté dieťa v rozsahu 16 dní.

8. Otec maloletej sa v odvolaní nestotožnil ani s tvrdením matky o tom, že maloletá je prihlásená do Základnej školy v K. R., nakoľko maloletá bola spoločne oboma rodičmi prihlásená do Základnej školy v S., a až následne sa dozvedel, že matka prihlásila dieťa do Základnej školy v C. C., a to aj napriek tomu, že bývajú u starých rodičov v K. X.

9. Matka maloletej dodatočne oznámila súdu, že podala návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5P/44/2019.

10. V dôsledku odvolania otca maloletej krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2016 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej v texte „CSP“) prejednal odvolanie otca maloletej v zmysle § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade § 385 ods. 1 CSP (á contrario) uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu, t. j. vo výroku, ktorým uložil otcovi povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej G. K. výživným v sume 95,- € mesačne (výrok I.), podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 CMP ako vecne správne potvrdil.

11. Vo zvyšku, t. j. vo výroku, ktorým bol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý a bola jej uložená povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej (výrok II., III.) neboli odvolaním otca maloletej napadnuté, preto zostávajú nedotknuté.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

14. Odvolací súd preskúmal neodkladné opatrenie v rozsahu, v akom ho okresný súd nariadil a v ktorom rozsahu bolo napadnuté odvolaním otca maloletej. Po preskúmaní rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, má za to, že neodkladné opatrenie bolo nariadené dôvodne s tým, aby zabezpečovalo prioritne záujem maloletej. Odvolací súd sa s dôvodmi, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom uznesení stotožňuje, na tieto v podrobnostiach odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza len vo vzťahu k námietkam otca, ktoré uviedol v odvolaní, nasledovné:

15. Ako už okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté deti vyplýva, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej a obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodit' nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy posudzuje, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza do zásahu práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ.

16. Neodkladné opatrenie, ktorým je uložená povinnosť platiť výživné v nevyhnutnej miere možno nariadiť, ak je uplatňovaný nárok na výživné, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach Zákona o rodine. Osvedčenie práva na výživné v nevyhnutnej miere vyžadujú aj schopnosti a možnosti povinného platiť výživné v zmysle § 62 a § 75 Zákona o rodine. Napriek tomu, že sa osvedčujú aj schopnosti a možnosti povinného, obsahom neodkladného opatrenia bez zreteľa na druh vyživovacej povinnosti je výživné v nevyhnutnej miere. Z toho vyplýva, že toto výživné je určené len na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb oprávneného.

17. K otázke určenia výšky vyživovacej povinnosti neodkladným opatrením odvolací súd konštatuje, že samotné ust. § 366 CMP zdôrazňuje, že neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné len v nevyhnutnej miere. Tvrdenie otca o tom, že si dobrovoľne plní svoju vyživovaciu povinnosť, nemožno mať za osvedčenie, ak v súčasnej dobe rodičia maloletého dieťaťa nežijú spolu, a otec maloletej ani v odvolaní ku svojim tvrdeniam nedoložil žiadne dôkazy, ktoré by minimálne osvedčili, že si vyživovaciu povinnosť plní dobrovoľne. Ak aj otec maloletej poukazoval na skutočnosť, že v mesiaci august zabezpečoval starostlivosť o maloletú v rozsahu 50 % času, potom je určenie vyživovacej povinnosti v zmysle napadnutého rozhodnutia, ktoré výživné uložil okresný súd plniť otcovi maloletej počnúc dňom doručenia tohto uznesenia aj v súlade s jeho tvrdením. Z obsahu spisu totiž nesporne vyplýva, že nariadenie neodkladného opatrenia, teda uznesenie okresného súdu č. k. 32P/181/2019-29 zo dňa 12. 08. 2019 bolo otcovi maloletej doručené dňa 16. 08. 2019. Len od doručenia tohto uznesenia bola uložená otcovi maloletej povinnosť dočasne prispievať na výživu dieťaťa, preto jeho tvrdenia o tom, že až do 17. 08., resp. i v období od 22. 08. do 26. 08. 2019 zabezpečoval starostlivosť o

maloletú, resp. si týmto spôsobom plnil svoju vyživovaciu povinnosť, nespochybňuje vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Ak teda otec maloletej v odvolaní tvrdí, že si svoju vyživovaciu povinnosť plnil i v rozsahu polovice mesiaca augusta 2019 a súčasne mu vznikla povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť v nevyhnutnej miere počnúc dňom 16. 08. 2019, rozhodnutie okresného súdu je v súlade s faktickým stavom plnenia si vyživovacej povinnosti otca voči dieťaťu. Bez ohľadu na uvedené však z obsahu spisu nesporne vyplýva a uvedené nepoprel ani otec maloletej v odvolaní, že od augusta roku 2019 rodičia spolu nežijú a teda až do rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov voči maloletým deťom na čas po rozvoде, je nevyhnutné uložiť povinnosť otcovi prispievať na dieťa výživným v nevyhnutnej miere, t. j. vo výške, v akej rozhodol okresný súd. Navyiac výšku vyživovacej povinnosti, ktorú okresný súd ustálil vo výške 95 € mesačne otec dieťaťa nespochybnil, netvrdil, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach takto určené výživné plniť.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že určenie vyživovacej povinnosti v nevyhnutnej miere neodkladným opatrením nezakladá resp. neprejudikuje rozhodnutie súdu o výške vyživovacej povinnosti vo veci samej, prípadne na čas po rozvoде, nakoľko určenie výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, ktoré bude zodpovedať zákonným kritériám upraveným Zákomom o rodine (§ 75), bude predmetom dokazovania v už prebiehajúcim konaní o úprave práv a povinností rodičov voči maloletej, ktoré je spojené zo zákona s konaním o rozvod manželstva rodičov, teda konania vo veci samej.

19. Keďže odvolanie otca maloletej nespochybnilo vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu, resp. v napadnutom rozsahu uznesenie okresného súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správne a vo zvyšku, t. j. vo výrokoch, ktoré neboli odvolaním napadnuté, zostalo neodkladné opatrenie nedotknuté.

XX. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)
(§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)
(§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).